

Gennemmanøvret billedtale

LYRIK

Asger Schnack

• Knud Steffen Nielsen:
»Og lyset knytter sig om lidt«,
80 s., 98,00 kr. Gyldendal.

• Knud Steffen Nielsen debuterer med en digtsamling, der ikke falder ind i dagligsprog eller forudsigelige rytmer. Forfatteren er billedkunstner, og det mærker man: digtene kan opleves som skulpturer, sprogtæpper eller -vækster, der snor sig, vikler sig ind - og ud - af mere eller mindre tydelige betydninger.

Digtene kan godt efterlade et indtryk af gåde, af en

særlig art ulæselighed, der ved nærmere eftersyn viser sig at rumme store spændinger og en tæthed af poesi.

• Der foregår noget i teksterne, der ikke beskriver virkeligheden, men bevæger sig i en udkant, hvor en påtrængende følelse blander sig med en præcision »om lidt«.

Digtet »Bladene« er illustrerede.

Det er på én gang en emmende efterårssansning og et billede, et ladet udsagn: »jeg tror først og fremmest på de optegnelser, man gjorde/på kant med virkeligheden, de er der jo, hører med.// det var bare ikke muligt at sortere i billedet, bøge-/bladene tog farven, og i kæmpeblad-zoner var portrættet//tildækket i en regn af skyggevækster, som lyset/efterhånden slørede«.

• Der er digte, hvor den politiske virkelighed strømmer ind af sprækkerne i sproget - og der, er digte, hvor læsningen bliver filosofisk, som hvirvler i det ubestemte.

Der skrives op imod yderpunkter: apokalypse og øjeblikkets lys.

Det er en avantgarde-digtning, der bevidst prøver sine muligheder.

Og det er en digtning, der i sin søgen tætner afstanden hen til omverdenens skjulte mønstre:

»Til sidst tager du rosen, ikke bevægelsen eller dansen: men lyset«.

Man kunne måske ønske sig lidt færre gimmicks jog lidt mere skulptur - men hovedindtrykket er, at det er en vigtig poesi, der finder sit sted i denne bog, en gennemmanøvret billedtale, der har sanser, og kan sanses!